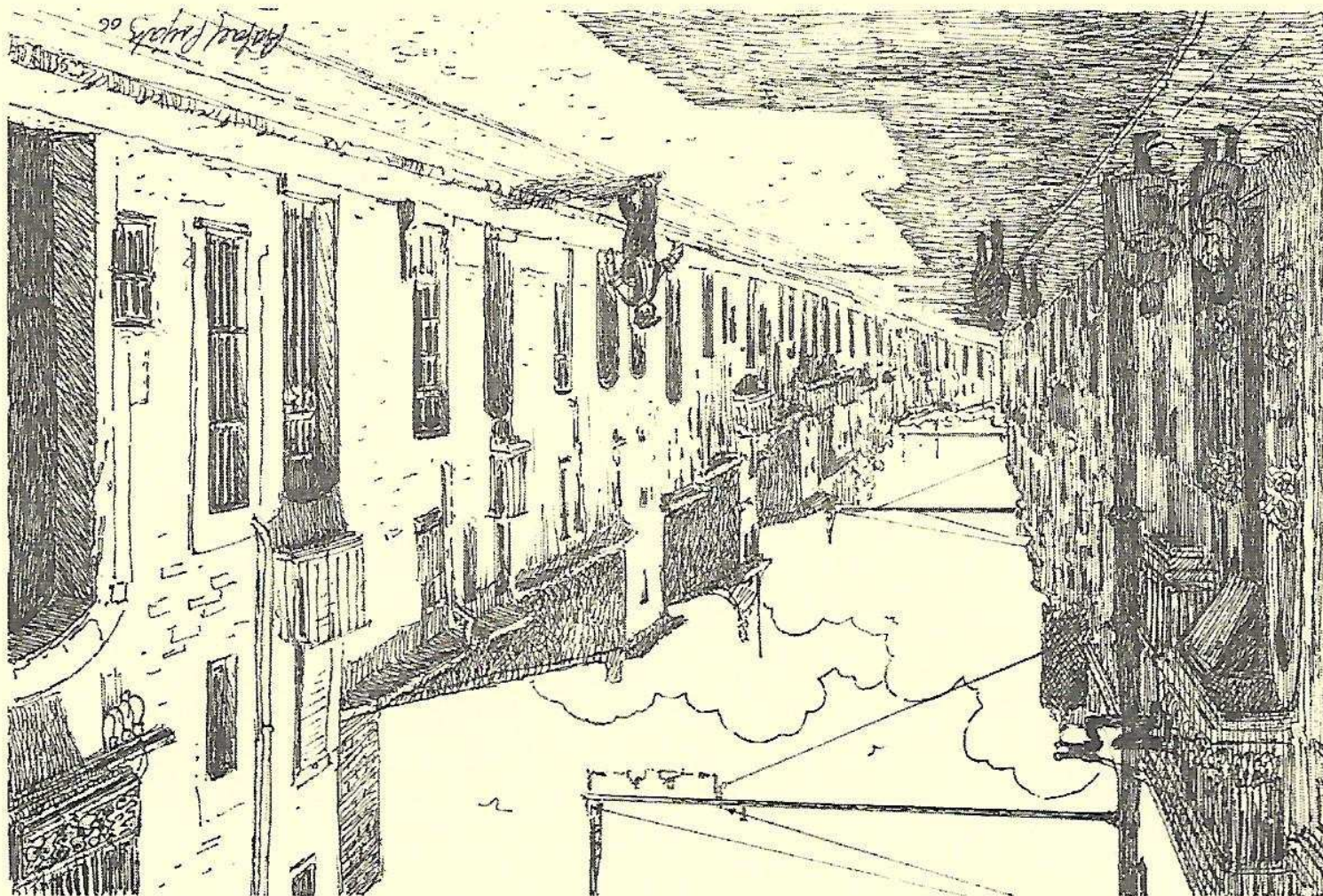

Nº 000824

AMICS DE BADALONA

Apartat de correus, 180

Dibuix original de Rafael Pujals

Recopilació de dades històriques de Joan Rosàs

Disseny i coordinació executiva d'Àngel Zamora

D'aquesta vint-i-setena Nadala, editada per Amics de Badalona, se n'han imprès 1000 exemplars numerats

2006

La comunicació entre Barcelona i Mataró i cap a la costa de Llevant catalana, s'efectuava des d'època Medieval pel "camí ral de la Marina" que passava per Badalona, entre camps i sorral, pel mateix lloc que després es va convertir en la carretera de Mataró. El camí no entrava, doncs, dins del nucli habitat, molt petit i enfilat en el turonet de Dalt la Vila. Els que volien anar a Badalona deixaven el camí ral i, just després de travessar la riera de Sant Joan, agafaven un camí oblic que els portava fins a la Sagrera. Els badalonins utilitzaven aquest camí per anar a trobar el camí ral, paral·lel a mar, quan anaven a Barcelona, i van anar construint cases a les seves vores fins a transformar-lo en carrer: És l'actual carrer de Barcelona. A la part baixa d'aquest mateix camí, entre les rieres de Canyet i de Sant Joan, el rector Jaume Dalmau hi va fer, cap el 1725, sis cases per llogar i des d'aleshores aquest tram s'anomena carrer del Rector. A l'enforcadura entre aquest camí que baixava de Dalt la Vila i el camí ral de la Marina s'hi aixecava la creu de terme de Badalona. Era una creu de pedra i indicava als viants que en aquell trencall començava el camí a la nostra vila. Era el senyal de que havien arribat a Badalona. D'es d'aquesta creu es beneïa el terme de Badalona en dies asenyalats. Fins a la creu anaven totes les processons de Badalona, que en aquell temps eren molt més bucòliques que urbanes, en mig de sembrats i maresmes. La circulació de viants i vehicles i el creixement de la població feren que, sobre tot en desaparèixer el perill de la pirateria, al segle XVIII, es construïssin algunes cases ran del camí ral prop de l'encreuament amb el camí del mar. L'augment demogràfic va fer que aviat es construís també més enllà, ran de la creu de terme, a la part de dalt del camí. La primera venda de terreny per fer cases "al camp la creu de pedra" és del 1758. La finca era de can Tàpies i els compradors foren Joan Pau Cassanoves, Josep Garrabé, Pere Cussó, Jaume Cassanoves, Joan Bofill i Josep Gili. En els anys següents les vendes es van succeir sense parar i el 1780 un document ja ens parla del "carrer nou allí format". La majoria d'aquests edificis no donaven, però, al camí ral, sinó al que pujava a Dalt la Vila, l'actual carrer de Santa Bàrbara. També Pau i Francesc Barriga i els seus descendents van vendre peces de terra en aquest mateix lloc durant tota la segona meitat del segle XVIII. Així naixia el carrer de la Creu, un dels carrers més característics de Badalona. Ara que la imatge d'aquest carrer tan badaloní està desapareixent per sempre, en nom del progrés, hem volgut dedicar-li un breu però sentit record.

Amb el desig de que aquestes festes d'harmonia familiar, i desbordant consumisme, ens facin reflexionar en la aniquiladora pobresa de tansts milions d'éssers humans que, famèlics, moren dia a dia al tercer mon.

Bon cap d'any

Àngel, M. Pau i Leire

